

ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΜΕΡΑΣ

*του Κωστή Χατζηδάκη**

Θεωρώ βέβαιο ότι η ΝΔ θα αναδειχθεί νικητής στις προσεχείς εκλογές. Ωστόσο, τα κόμματα δεν είναι ποδοσφαιρικές ομάδες που στόχο έχουν να κερδίζουν πρωταθλήματα. Το έργο των κομμάτων ξεκινά μετά τη νίκη τους στις εκλογές. Την πρώτη τετραετία η κυβέρνηση έκανε σημαντικά βήματα. Έθεσε τα θεμέλια για μια γερή οικονομία, προχώρησε σημαντικά έργα υποδομής, έκανε διαρθρωτικές αλλαγές στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τη δεύτερη τετραετία στόχος είναι να προχωρήσουν με πιο γρήγορο βηματισμό οι μεταρρυθμίσεις έτσι ώστε η πορεία της χώρας μας να αποκτήσει νέα δυναμική. Προς αυτή την κατεύθυνση, είναι σημαντικό, πιστεύω, δίπλα στον Καραμανλή να βρεθούν βουλευτές με γνώσεις και καινούριες ιδέες. Βουλευτές με προσήλωση στο συγκεκριμένο και χειροπιαστό έργο. Με το σκεπτικό αυτό έλαβα και εγώ την απόφαση να εγκαταλείψω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από 13 χρόνια θητείας μου εκεί, ώστε να μπορέσω, με την αρωγή των πολιτών, να αξιοποιήσω στη Βουλή των Ελλήνων την εμπειρία των Βρυξελλών. Με κοινό στόχο να περάσει η Ελλάδα μπροστά, στην πρώτη ταχύτητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα ήθελα να σταθώ σε τέσσερις μεταρρυθμίσεις που έχω θέσει στην κορυφή των προσωπικών μου προτεραιοτήτων για

το μέλλον. Η πρώτη αφορά τον πολύπαθο τομέα της Δημόσιας Διοίκησης, που δικαίως έχει χαρακτηριστεί ο «μεγάλος ασθενής». Έχουν γίνει αρκετές και σημαντικές προσπάθειες τα τελευταία χρόνια για την αναμόρφωση του τομέα αυτού, μέσω της ενδυνάμωσης της τοπικής αυτοδιοίκησης, της επέκτασης των ΚΕΠ και της ενίσχυσης της διαφάνειας. Ωστόσο, τα μέτρα, αν και βρίσκονται στο σωστό δρόμο, έχουν αποδειχθεί μέχρι σήμερα ανεπαρκή. Το ελληνικό δημόσιο παραμένει ο μεγαλύτερος εργοδότης στην Ελλάδα. Όταν ακόμα και η πιο μικρή επιχείρηση λειτουργεί με πιστοποιητικά ISO, είναι ουτοπικό η σωστή λειτουργία της μεγαλύτερης «επιχείρησης» της χώρας να επαφίεται στην εργατικότητα του εκάστοτε υπουργού ή σε νόμους και τροπολογίες. Εκείνο που χρειάζεται, πιστεύω, είναι να δοκιμάσουμε και μια πιο καινοτόμο μέθοδο. Να χρησιμοποιήσουμε τις υπηρεσίες μεγάλων διεθνών οίκων, οι οποίοι διαθέτουν εξειδίκευση στο θέμα αυτό, και να αναδιοργανώσουμε τη δημόσια διοίκηση με πραγματικά επιχειρησιακά κριτήρια, με κριτήρια μανατζμεντ. Εκεί, πιστεύω, βρίσκεται το κλειδί της επιτυχίας. Στην υιοθέτηση, με τις κατάλληλες βέβαια προσαρμογές, μέτρων που έχουν ήδη δοκιμαστεί αλλού με επιτυχία.

Ο δεύτερος είναι ο τομέας της Εκπαίδευσης. Και εδώ η κυβέρνηση τόλμησε να προχωρήσει σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις. Μεταρρυθμίσεις που αφήφησαν το πολιτικό κόστος. Εκείνο που προέχει τώρα είναι να υλοποιήσουμε αυτές μας τις δεσμεύσεις. Να προχωρήσουμε με την αξιολόγηση και να την επεκτείνουμε στη δευτεροβάθμια και

την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, δίνοντας έμφαση στη συμμετοχή στην αξιολογική διαδικασία τόσο των δασκάλων, όσο και των μαθητών αλλά και των γονιών όπως συμβαίνει σε όλα τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη. Έπειτα, να συνδέσουμε την τρίτοβάθμια εκπαίδευση με την παραγωγή διοργανώνοντας ημερίδες σταδιοδρομίας στα πανεπιστήμια, επεκτείνοντας το θεσμό της πρακτικής άσκησης των φοιτητών σε εταιρείες και διευκολύνοντας την άμεση συνεργασία εταιρειών-πανεπιστημίων. Υπάρχουν προγράμματα, που εφαρμόζονται σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη, τα οποία διευκολύνουν τη δημιουργία εταιρειών-τεχνοβλαστών (spin-offs), εταιρειών, δηλαδή, που ιδρύονται σε συνεργασία με πανεπιστήμια και τεχνολογικά εργαστήρια φέρνοντας σε άμεση επαφή την έρευνα με την παραγωγική διαδικασία. Στο Εδιμβούργο τέτοιες εταιρείες δημιούργησαν 25.000 νέες θέσεις εργασίας. Μόνο έτσι θα πάψουμε να είμαστε πρώτοι στην ΕΕ στην ανεργία των πτυχιούχων μας. Πρέπει να καταργήσουμε, επιτέλους, την παρωχημένη πρακτική μας παπαγαλίας και να ανοίξουμε το δρόμο για την ουσιαστική ανάπτυξη του κριτικού πνεύματος και την εξοικείωση με μας νέες τεχνολογίες από νεαρή ηλικία. Να δώσουμε, παράλληλα, τη δυνατότητα και στα κατώτερα οικονομικά στρώματα να διεκδικήσουν μια καλύτερη εκπαίδευση για τα παιδιά μας. Ήδη σε κράτη όπως η Μεγάλη Βρετανία και η Δανία, δίνονται σε κάποιες οικογένειες «κουπόνια εκπαίδευσης», δηλαδή τα χρήματα που θα έπαιρνε το σχολείο από το δημόσιο δίνονται απευθείας σε οικογένειες για να επιλέξουν

σε ποιο δημόσιο ή ιδιωτικό σχολείο θα φοιτήσουν τα παιδιά μας.

Ο τρίτος τομέας, τον οποίο έχω πραγματικά μέσα στην καρδιά μου, είναι το Περιβάλλον. Το περιβάλλον, είναι για τη χώρα μας, όχι μόνο το άλφα και το ωμέγα για μια ανώτερη ποιότητα ζωής, αλλά και πολύτιμη πλουτοπαραγωγική πηγή. Η Ελλάδα είναι τουριστική χώρα, και αυτό που έχει να πουλήσει, κατά κύριο λόγο, είναι το περιβάλλον. Υπονομεύοντας το, στην ουσία υπονομεύουμε το μέλλον μας. Χρειαζόμαστε μια σφαιρική περιβαλλοντική πολιτική που θα προωθεί συντονισμένες πρακτικές. Που θα επιβάλλει την ολοκλήρωση του δασολογίου πρώτα, καθώς είναι πιο εύκολο από το κτηματολόγιο, και εν συνεχεία του ίδιου του κτηματολογίου. Που θα μειώσει τους βαθμούς της τοπικής αυτοδιοίκησης από τρεις σε δύο, ώστε να γίνει πιο εύκολος ο συντονισμός και να αποφεύγονται οι αλληλοεπικαλύψεις στις αρμοδιότητες των φορέων. Που θα προχωρήσει σε μια αναπροσαρμογή του φορολογικού μας συστήματος δίνοντας κίνητρα σε εκείνους που πραγματικά νοιάζονται για το περιβάλλον και αντικίνητρα σε όσους αδιαφορούν. Με άλλα λόγια, χωρίς να προσθέσουμε νέους φόρους, μπορούμε να μεταφέρουμε τη φορολογία που επιβαρύνει την εργασία στη φορολογία ανάλογα με το πόσο ρυπαίνει μια επιχείρηση. Μια περιβαλλοντική πολιτική που θα δίνει το έναυσμα στον καθένα από εμάς να σέβεται το περιβάλλον. Σε μας πόλεις του εξωτερικού δίνονται οικονομικά κίνητρα στους πολίτες να

ανακυκλώνουν. Όποιος ανακυκλώνει συγκεντρώνει μονάδες μέσω μιας ειδικής πιστωτικής κάρτας τις οποίες εξαγοράζει σε μια αλυσίδα καταστημάτων. Γιατί διστάζουμε να μεταφέρουμε αυτές τις «νέες» ιδέες στη χώρα μας;

Όλες οι παραπάνω μεταρρυθμίσεις στη Δημόσια Διοίκηση και στην Παιδεία, στο Περιβάλλον είναι περισσότερο από αναγκαίες. Θέλω μας να δώσω έμφαση και σε μια ακόμα μεταρρύθμιση. Μια μεταρρύθμιση που θεωρώ προϋπόθεση για να πετύχουν οι υπόλοιπες. Μια «μεταρρύθμιση» στη νοοτροπία μας, έτσι ώστε να ξεπεράσουμε φαινόμενα και αντιλήψεις που λειτουργούν εδώ και αρκετά χρόνια ως βαρίδια στην πορεία μας Ελλάδας μας το μέλλον. Απέναντι στη λογική του εύκολου κέρδους να αντιπαράξουμε τη δουλειά. Απέναντι στο βόλεμα, την αξιοκρατία. Απέναντι στην αδιαφορία, το περίσσειμα καρδιάς και τον εθελοντισμό. Απέναντι στη λογική της ήσσονος προσπάθειας, την αξιολόγηση όλων όσων χρησιμοποιούν το δημόσιο χρήμα. Απέναντι στην παγιωμένη αντίληψη που θέλει τα κόμματα οχήματα αθέμιτου ανταγωνισμού, την αμείλικτη τιμωρία των επιόρκων. Απέναντι στην ανούσια αντιπαράθεση των τηλεοπτικών παραθύρων, τη γνώση, το θάρρος και το χειροπιαστό έργο. Απέναντι στο «κατηγόρησα σήμερα δύο αντιπάλους», το «έκανα σήμερα δύο πράγματα».

Οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις που προωθούνται από την κυβέρνηση θα γίνουν πιο αποτελεσματικές αν γίνει σαφέστερο

στον πολιτικό λόγο και στην πολιτική πρακτική ότι δε μας ενδιαφέρει μόνο οι πολίτες να αποκτήσουν περισσότερα χρήματα ή μια καλύτερη ποιότητα ζωής, αλλά και να ζήσουν σε μια κοινωνία αξιών. Μετά από 13 χρόνια παρουσίας στην «ευρωγραφειοκρατία» των Βρυξελλών, υποστηρίζω ότι οι τεχνοκρατικού χαρακτήρα παρεμβάσεις είναι βέβαια αναγκαίες, αλλά δεν επαρκούν. Χρειάζεται να κερδίσουμε όχι μόνο το μυαλό, αλλά και την καρδιά των πολιτών. Και γι' αυτό είμαι αποφασισμένος να εργαστώ.

** Ευρωβουλευτή της ΝΔ και υποψήφιου στη Β' Αθηνών*